

напрямки, які потребують вирішення, а саме: визначення нематеріальних активів, їх класифікація та відображення на рахунках обліку та у звітності. Пропонуємо: здійснювати класифікацію нематеріальних активів відповідно до власних потреб для посилення внутрішнього контролю, управління, ефективного використання ресурсів.

Список літератури

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» : затв. Наказом М-ва фінансів України від 18.10.1999 № 242 // Законодавство України : сайт. URL: <https://zakon.help/law/242/> (дата звернення: 20.03.2020).
2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (МСБО 38). Нематеріальні активи : від 01.01.2012 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_050 (дата звернення: 20.03.2020).
3. Банасько Т. М. Проблеми та перспективи дослідження нематеріальних активів в Україні. *Економіст*. 2014. № 2. С. 30–33.

УДК 336.713

Білецька Н. В., к.е.н., доцент кафедри оподаткування фінансів і підприємництва

Мізрах О. І., магістрант

Приватний вищий навчальний заклад «Вінницький інститут конструювання одягу і підприємництва», м. Вінниця, Україна

ОСНОВИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ Й АНАЛІЗУ КОШТІВ ЗАГАЛЬНОГО І СПЕЦІАЛЬНОГО ФОНДІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Управління державними фінансовими ресурсами можливе за наявності сукупності факторів, одним з яких є створення повноцінної системи державного фінансового контролю. Велика кількість негативних моментів у розвитку економіки нашої країни (нецільове використання бюджетних коштів, криза бюджетної та податкової системи, високий рівень корупції, розкрадання бюджетних коштів) переконливо продемонстрували, що помітних позитивних зрушень у сфері державного фінансового контролю майже не спостерігається, а статистика свідчить про недостатню дієвість заходів щодо запобігання та протидії бюджетним правопорушенням.

У сучасних умовах, коли Україна виходить за межі фінансової кризи, необхідність посилення державного фінансового контролю за витрачанням бюджетних коштів є необхідним, оскільки існування дефіциту державного бюджету все ще залишається проблемою. Запровадження системи заходів щодо суворої економії коштів бюджетних установ передбачає розробку адекватної системи контролю коштів загального і спеціального фондів усіма бюджетними установами [1, с. 12].

Існування бюджетних установ, що здійснюють некомерційну діяльність, життєво необхідне для суспільства, оскільки вони захищають економічні інтереси держави і є матеріальною гарантією реалізації найважливіших конституційних прав громадян.

Основним плановим документом бюджетної установи є кошторис. Кошторис є передумовою забезпечення дисципліни витрачання бюджетних коштів, підвищення ефективності використання державних ресурсів. Особливої уваги потребує процес контролю за фінансуванням, виконанням бюджетних призначень, використанням коштів загального і спеціального фондів, адже даний процес є важливим інструментом ефективної діяльності всіх бюджетних установ. Забезпечення ефективності державного фінансового контролю у бюджетних установах є пріоритетним завданням у даній економічній ситуації в Україні, бо саме він спрямований на забезпечення ефективного та законного використання державних фінансових ресурсів. Отже, вдосконалення методів та організації державного фінансового контролю коштів загального і спеціального фондів є важливим науково-практичним завданням реформування системи державного управління [2, с. 33].

Вагомий внесок у дослідження стану, перспектив розвитку і напрямів вдосконалення системи державного фінансового контролю загалом, і, зокрема, проблематики контролю за формуванням і використанням коштів загального і спеціального фондів бюджетних установ зроблено такими науковцями як: О. Барановський, Ю. Воронин, Л. Дікань, І. Іванова, С. Лапицька, Ю. Пасічник, В. Родіонова, В. Симоненко, Н. Столяров, І. Стефанюк, Н. Сушко, С. Юрій, Н. Ярошевич та ін. Питанням організації контролю виконання кошторису на утримання бюджетної установи знайшли відображення в публікаціях таких вчених і практиків, як: Л.В. Дікань, М.Т. Білуха, Т.В. Микитенко, Ф.Ф. Бутинець, С.В. Бардаш, Н.М. Малюга, В.Д. Понікаров, Б.Ф. Усач, І.Б. Стефанюк, В.А. Савченко, В.Г. Жила та ін.

Однак більшість науковців дають загальну характеристику організації контролю, не акцентуючи особливої уваги на особливостях організації контролю виконання кошторису на утримання бюджетної установи. Проблема теоретичного обґрунтування та вивчення діючої практики організації контролю виконання кошторису бюджетної установи є сьогодні особливо актуальною з огляду на те, що основою стабільності вітчизняної економіки є цільове використання бюджетних коштів. Вибір теми дослідження обумовлено необхідністю обґрунтування напрямів вдосконалення методів, організації та механізмів контролю за коштами загального і спеціального фондів бюджетних установ на сучасному етапі модернізації системи державних фінансів.

Список літератури

1. Про Державний бюджет України на 2017 рік : Закон України від 21.12.2016 № 1801-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1801-19> (дата звернення: 15.04.2020).
2. Свірко С. В., Дикий А. П., Самчик М. Ю. Первинна організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах України: розробка робочого плану рахунків. *Вісник ЖДТУ*. 2017. № 1 (79). С. 53–65.

З. Штимер Л. Т. До питання фінансового аналізу діяльності установ державного сектору економіки. *Економічний форум*. 2016. № 2. С. 329–338.

УДК 657

Білан О. А., аспірант

Науковий керівник: Тулай О. І., д.е.н., професор

*Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль, Україна*

ФІНАНСОВІ МЕХАНІЗМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ У СТАЛИЙ РОЗВИТОК ГРОМАДИ

В умовах нестабільності економічної ситуації, впливу негативних тенденцій, викликаних внутрішніми та зовнішніми чинниками, трансформацією сучасної економіки держави, пов'язаною з фінансовою децентралізацією регіонів актуальним є пошук методів та способів забезпечення і сталого розвитку об'єднаних територіальних громад. Вихідними методологічними засадами такого розвитку є: 1) розширення можливостей, яке передбачає, що розвиток здійснюється зусиллями самих людей, а не лише заради їхніх інтересів. У сприятливому середовищі людина зможе розвивати свої потенційні здібності; 2) принцип сталості, тобто забезпечення доступу до можливостей не лише нинішнім, а й майбутнім поколінням. Необхідно поновлювати всі види ресурсів, у тому числі й фінансові, щоб не створювати боргів, які сплачуватимуть майбутні покоління [1, с. 42]. На вирішення цих завдань повинна бути націлена система механізмів фінансового забезпечення об'єднаних територіальних громад, яка дасть змогу долати негативні тенденції у їх діяльності на основі раціонального використання наявних фінансових ресурсів та інвестиційного потенціалу, мінімізації матеріальних та фінансових витрат шляхом застосування відповідних форм, принципів та методів фінансової роботи.

Цьому, на нашу думку, сприятиме науково обґрунтований фінансовий механізм функціонування об'єднаної територіальної громади. У науковій площині існує низка підходів до розуміння сутності фінансового механізму об'єднаної територіальної громади [2]. Враховуючи їх погляди щодо сутності даного визначення, на нашу думку, фінансовий механізм об'єднаної територіальної громади слід розглядати як сукупність методів, форм, інструментів, важелів, стимулів, джерел та нормативно-правової бази, що створюють умови спрямовані на реалізацію послідовних і взаємопов'язаних заходів соціального, фінансово-економічного характеру, з метою забезпечення платоспроможності, підвищення фінансової незалежності громади (рис.1).

Одним із прогресивних методів додаткового отримання фінансових ресурсів для забезпечення розвитку громади є метод інвестування. Використання даного методу забезпечує постійне економічне зростання за рахунок зменшення енергоємності (зменшення витрат) та збільшення